

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Народному депутату України
Е. Л. МАТВІЙЧУКУ

4837/0/2-15 від 27.03.15

На № 11/10-513

від 06.03.15

Шановний Едуарде Леонідовичу!

Розглянувши Ваш запит від 5 березня 2015 р. № 05-02/11, оголошений на засіданні Верховної Ради України 6 березня 2015 р., стосовно колективного звернення Федерації профспілок Одеської області та Одеської обласної організації професійних спілок працівників охорони здоров'я України щодо ДП "Клінічний санаторій "Лермонтовський" ПрАТ "Укрпрофоздоровниця", повідомляємо.

На сьогодні Цивільним кодексом України передбачено існування державної, комунальної та приватної власності. Суб'єктом державної власності є держава Україна.

Держава набуває і здійснює цивільні права та обов'язки через органи державної влади у межах їхньої компетенції, встановленої законом (стаття 170 Цивільного кодексу України).

Відповідно до Законів України "Про Фонд державного майна України" та "Про управління об'єктами державної власності" Фонд державного майна України представляє відповідно до законодавства інтереси України з питань визнання прав і регулювання відносин власності та використання державного майна, визначає право власності держави на розташоване на території України майно, майнові права та інші активи підприємств, установ та організацій колишнього союзного підпорядкування, які під час утворення господарських товариств передаються до їх статутного капіталу; здійснює відповідно до законодавства право розпорядження майном, що перебуває на балансі громадських організацій колишнього СРСР, яке має статус державного; встановлює наявність та визначає розмір корпоративних прав держави в майні господарських організацій, а також у майні громадських організацій колишнього СРСР, розташованих на території України.

Так, рішенням Господарського суду Одеської області від 9 грудня 2011 р., у справі № 9/17-4164-2011, за державою в особі Фонду державного майна визнано право власності на нежитлові будівлі майнового комплексу санаторію "Лермонтовський" по пров. Лермонтовський, 2 у м. Одесі, що перебували у володінні професійних спілок та якими вони фактично користувалися. При цьому слід враховувати, що Фонд державного майна у судовому процесі виступав від імені та в інтересах держави.

При цьому постановою Одеського апеляційного господарського суду від 14 лютого 2012 р. у справі № 9/17-4164-2011 та постановою Вищого господарського суду України від 12 березня 2013 р. у справі № 9/17-4164-2011 рішення Господарського суду Одеської області від 9 грудня 2011 р. – залишено без змін.

Відповідно до частини п'ятої статті 85 Господарського процесуального кодексу України рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку

подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Враховуючи наведене, та з огляду на те, що відповідно до законодавства, яке діяло на момент набрання чинності рішенням Одеського апеляційного господарського суду (14 лютого 2012 р.), право власності на нерухоме майно, у разі його набуття за рішенням суду, виникало з моменту набрання чинності відповідним рішенням суду, держава набула право власності на нежитлові будівлі майнового комплексу санаторію “Лермонтовський” по пров. Лермонтовський, 2 у м. Одесі.

Як зазначалося вище відповідно до вказаних судових рішень за державою в особі Фонду державного майна було визнано право власності на нежитлові будівлі майнового комплексу зазначеного санаторію.

21 січня 2015 р. Кабінетом Міністрів було прийнято розпорядження № 52 “Про віднесення нерухомого майна санаторію “Лермонтовський” у м. Одесі до сфери управління Міністерства юстиції”, яким будівлі та споруди санаторію було віднесено до сфери управління Мін’юсту, за переліком згідно з додатком, для забезпечення ефективного використання цього майна за цільовим призначенням та з метою реалізації соціальної функції держави в частині створення умов для реабілітаційного лікування і оздоровлення працівників системи органів юстиції, Державної пенітенціарної служби, Державної архівної служби, у тому числі тих працівників та членів їх сімей, які переміщуються з тимчасово окупованої території України (Автономної Республіки Крим та м. Севастополя) та районів проведення антитерористичної операції (Донецької і Луганської областей), а також учасників антитерористичної операції.

При цьому Кабінет Міністрів, приймаючи вказане розпорядження, керувався зазначеними рішеннями судових інстанцій, а також статтею 5 Закону України “Про управління об’єктами державної власності” (далі – Закон), відповідно до якої Кабінет Міністрів визначає органи виконавчої влади, які здійснюють функції з управління об’єктами державної власності.

Слід враховувати, що управління об’єктами державної власності є здійснення Кабінетом Міністрів та уповноваженими ним органами, іншими суб’єктами, визначеними Законом, повноважень щодо реалізації прав держави як власника таких об’єктів, пов’язаних з володінням, користуванням і розпоряджанням ними, у межах, визначених законодавством України, з метою задоволення державних та суспільних потреб (стаття 1 Закону).

Таким чином, з моменту прийняття рішення Урядом, у Мін’юсту виникло право на управління вказаними об’єктами. При цьому власником об’єктів була, є і продовжує бути держава.

Крім того акцентуємо увагу на тому, що вказане нерухоме майно буде використовуватись виключно за цільовим призначенням та з метою реалізації соціальної функції держави в частині створення умов для реабілітаційного лікування, в першу чергу, учасників антитерористичної операції.

З повагою

Віце-прем’єр-міністр -
Міністр культури України

В’ячеслав КИРИЛЕНКО

Міністр
Верховної Ради України

30.03.2015 103 57

ВХ. № 46034